

[Inger Stilling Pedersen]

tiger ca. 375.000 mennesker, tegner mindre virksomheder sig for 17 pct. og beskæftiger over 450.000 mennesker.

Kristeligt folkeparti ved godt, at der er noget, der hedder stordriftens fordele, men af både økonomiske og menneskelige grunde finder vi det væsentligt, at der gøres mest muligt for specielt at hjælpe de små virksomheder. Som det hed i et indlæg i en erhvervsdebat i Berlingske Tidende: småindustri er rygraden. Der er ikke fra småvirksomhedernes side anmodet om finansiel støtte fra staten. Det, man ønsker, er en lettelse for de mange byrder, som lovgivningen har pålagt virksomhederne at yde gratis; jeg kan nævne kildeskat, ATP, momsregnskab osv.

Kristeligt folkeparti har da også i tidens løb fremsat forskellige forslag med henblik på at opnå lempelser på en række af disse punkter, men har med både undren og beklagelse måttet konstatere, at der ikke var den fornødne politiske opbakning bag disse forslag. Specielt skal jeg minde om vort forslag til ændring af ligningsloven, fremsat i folketingsåret 1975-76, som gik ud på at tillade erhvervsdrivende at fratække 2 pct. af deres årsomsætning, dog højst 3.000 kr., bare som en beskedent godtgørelse for de byrder, det offentlige pålægger hele erhvervslivet og herunder altså også industrielle virksomheder.

Kristeligt folkeparti har også igennem lang tid kæmpet for en forbedring af den strenge 5 ugers regel i dagpengeloven, og selv om der som led i det sidste politiske forlig blev opnået en vis lempelse, der kan betegnes som et skridt i den rigtige retning, er det vor opfattelse, at der burde gøres væsentlig mere på dette punkt for at lette vilkårene for små erhvervsvirksomheder og herunder altså også for småindustrien.

Afslutningsvis vil jeg understrege den væsentlige betydning, som vi sikkert alle er enige om at industrien har og vil have for det danske samfund. Det er vigtigt, at der føres en industrivenlig politik, og kristeligt folkeparti vil være at finde blandt dem, der vil være med til at skabe rimelige konkurrencevilkår for vort erhvervsliv. Vi ønsker et frit erhvervsliv med samarbejde mellem lønmodtagere og kapitalejere, hvor erhvervslivets parter selv kan finde ordninger til lønmodtagernes medengagement. Vi vender os mod centale fonds og kollektiv ejendomsret, hvor

personligt medansvar og medrisiko ikke er med.

Jeg skal på vegne af fremskridtspartiet, venstre, det konservative folkeparti, centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti tillade mig at fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget tager afstand fra, at økonomisk demokrati gennemføres på grundlag af en central fond, indført ved lov.

Tinget forsætter herefter behandlingen af forespørgslen.«

Tredje næstformand (Nathalie Lind):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Også dette dagsordensforslag indgår nu i forhandlingen.

Mølgaard (DR):

Debatten tidligere på dagen om virksomhedslukninger er ført til ende, og emnet hedder nu industriens vilkår. Jeg skal tillade mig at henvise til det indlæg, vor ordfører i den tidligere debat, hr. Ib Christensen, kom med om virksomhedslukninger, som jo er blevet en væsentlig bestanddel af industriens hverdag i Danmark.

Det er meget moderne at snakke om industripolitik. Jeg finder klimapolitik langt væsentligere. Det, det gælder om, er at etablere et sådant klima, at der er gode vækstmuligheder for det levende liv, også den gren af det, der hedder erhvervslivet. Der er brug for, at der skabes incitament til investering, produktion og påtagelse af risiko. Vor største hæmsko for det samlede erhvervsliv og ikke kun for industrien er, at man ikke kan konkurrere. Det er imidlertid ikke først og fremmest et spørgsmål om, at vi ikke kan konkurrere med udlandet. Men produktive erhverv, som kan skabe arbejdspladser, arbejdsmiljø og trivsel, kan ikke konkurrere med den aldeles unyttige spekulation i jord, byggegrunde, sommerhusgrunde og det store hartkorn. Det forhold, at man freder spekulation i klasse A fra A-partiets side og fra andre mere borgerlige partiers side, indebærer klart, at man ikke giver industrien og det øvrige erhvervsliv ordentlige konkurrencevilkår i kampen om at få kapital til rådighed for investeringer.